Enderrock | Redacció | Actualitzat el 08/11/2021 a les 19:00

20 anys de l'adeu de Sopa de Cabra

Avui fa dues dècades que la banda es va acomiadar en un concert a Razzmatazz

Sopa de Cabra | Fotos: Xavier Mercadé

Avui fa 20 anys que **Sopa de Cabra** va fer, a Razzamatazz, el que havia de ser el seu darrer concert, abans d'una aturada que finalment va acabar el 2015 amb un nou disc -*Cercles* (RGB Suports)-. La banda va ser a la sala barcelonina durant tres dies seguits, del 6 al 8 de novembre de 2001, i d'aquelles actuacions en va sortir enregistrat *Bona nit, malparits! L'últim concert* (Música Global, 2002). Josep Thió comentava en una entrevista amb Enderrock el 2002 que "al principi vam intentar regravar algunes veus, però no quedava bé. Tot el que hi sona és en rabiós directe", tot i que sí que és cert que van agafar gravacions tant del 6 com del 7, per combinar-les a l'estudi. "De totes maneres, al final gairebé tot el material e?s del dia 7, perque? el darrer dia en **Gerard** ja tenia la veu molt cansada", confessava el músic.

Enderrock va ser-hi també en aquell emblemàtic últim concert de **Sopa de Cabra**, i en recuperem cadascun dels detalls, minut a minut:

L'ÚLTIM CONCERT MINUT A MINUT

21.00h
El públic està expectant i no hi cap ni una agulla. És la darrera nit i tothom vol viure cada minut del concert. Als camerinos, tot el personal sembla nerviós menys els components de **Sopa de Cabra**. Mentre Gerard Quintana bufa un exòtic instrument, el *didgeridoo*, la resta del grup es posa en forma reduint les safates de càtering i les begudes de la nevera.

21.07h
Ja falta menys. La gent reclama **Sopa** insistentment. De fons sona el mític "London Calling" dels britànics **The Clash**, però la cridòria és tant forta que gairebé ni se sent.

21.09h
S'apaguen els llums de la sala, i els crits ja són unànims: **Sopa de Cabra**!

21.19h
Les càmeres de TV volen plasmar l'ambient i aprofiten per entrevistar el públic que s'amuntega a les primeres files.

21.20h
La foscor es fa absoluta, sona la sintonia d'aires hindús dels britànics **Kula Shaker** que ha obert els concerts de la darrera gira. El públic ja no pot aguantar més. Ha arribat l'hora definitiva!

21.21h
S'obre el teló. El "Bona nit, malparits!" de Gerard Quintana provoca allaus i tot el públic de la sala Razzmatazz es converteix en una marea humana incontrolable. No és un comiat, la sala es converteix en tota una festa. Toquen la versió elèctrica de "Si et va bé".

21.25h
El concert rutlla com en les dues nits anteriors, amb un Gerard Quintana eufòric, Francesc ?Cuco' Lisícic i Jaume ?Pek' Soler formant un perfecte tàndem rocker, Josep Thió més animat que mai mentre que Pep Bosch i Eduard Font mantenen l'emoció dalt de les seves plataformes. Primera bomba per reactivar el record: "El carrer dels torrats".

Sopa de Cabra a Razzmatazz el 2001 Foto: Xavier Mercadé

21.28h
"Plou i fa sol".

21.32h
"Guerra" ("War" de **Bob Marley**) serveix perquè Gerard Quintana recordi el *Ben endins*, carregui contra els polítics i doni suport total als *okupes*.

21.37h
"Deixa'm dir una cosa".

21.40h
"Hores bruixes".

21.45h
"Gràcies per l'energia. No som diferents, només instants del temps" i, evidentment, sonen els primers compassos d'"Instants del temps".

21.50h
"Sota una estrella".

21.53h
"Cada minut" serveix perquè Josep Thió prengui protagonisme amb un celebrat solo de guitarra.

21.59h
"Si et quedes amb mi" posa a prova per primera vegada la potència vocal del públic, més de

dues mil persones que omplen la sala.

22.02h
Razzmatazz es converteix en una olla a pressió, les primeres files demanen aigua i és el mateix Gerard Quintana l'encarregat de repartir-ne les primeres ampolles. "Sents" és el següent tema d'un repertori que combina noves i antigues cançons entre el bo i i millor de la discografia de **Sopa de Cabra**.

22.05h
"Els teus somnis" és la primera peça que dóna una mica d'intimisme a la nit i que marca la part més tranquil·la del concert.

22.10h
"El far del sud és saludat pel públic amb un "Sou collonuts!".

22.15h
Brillen els primers encenedors i bengales amb la interpretació de "Pell de lluna".

22.20h
"El boig de la ciutat" ha estat un tema que, en els tres concerts, **Sopa de Cabra** han volgut dedicar a la memòria de Pau Cardona, germà de Ninyín. La cançó comença suau amb la guitarra de Josep Thió, la veu Gerard Quintana i les tecles d'Eduard Font. A la segona estrofa s'hi afegeix Pep Bosch tocant la pandereta, que aquesta nit aprofita per immortalitzar per darrer cop amb la seva màquina de fotografiar.

22.23h
"Tot queda igual".

22.27h
Amb "Nits de glòria" creix la intensitat elèctrica de la nit.

22.31h
"Junts" suposa el punt àlgid i més esperat de la nit. Joan Cardona ?Ninyín' surt a l'escenari. Tot i el seu precari estat de salut, no ha volgut perdre's aquesta gran festa del rock. Una mica dèbil però ferm, porta un barret de copa amb tres enigmàtiques estampes: un indi americà, una deesa hindú i un buda tibetà. L'emoció omple l'escenari.

22.36h
"Aquesta cançó està dedicada al moment en què us van concebre" diu Gerard Quintana dirigint-se al públic. Un tema tan directe com "El sexo" no es pot quedar sense una resposta menys explícita per part dels fans. Ninyín aprofita per marcar-se un solo de guitarra acompanyat pels seus companys de grup.

22.40h
Cuco i Quintana surten a tirar més aigua al públic. "Aquesta cançó existeix des de molt abans de **Sopa de Cabra**"? Els primers acords són saludats amb una ovació de gala. No podia ser d'altra manera, es tracta de "L'Empordà", el veritable himne de **Sopa**, la cançó més celebrada. És la darrera vegada que la tocaran, però pocs la poden escoltar: el públic es deixa l'ànima en corejar la cançó amb tota la passió possible. El grup es troba en la seva plenitud, salten en el canvi de temps i Cuco, Pek i Gerard recorden aquella vella coreografia amb el peu dret enlaire.

22.45h
"Gràcies per fer-ho tan fàcil en aquesta nit". "Camins" ofereix una porta oberta al futur.

22.49h

Demanen permís per permetre's un caprici en una nit tan especial: tocar el "Rock'n'Roll" de **Led Zeppelin**. Evidentment ningú s'hi nega. Ninyín torna a agafar la guitarra per tocar aquest himne del rock, que ja van tocar també en el primer concert per acabar l'actuació.

22.54h
"No tinguis pressa".

22.57h
Ninyín se n'ha d'anar però abans es vol acomiadar del públic que l'ha encoratjat aquesta nit. "Hi ha molta energia, aquí", recorda. El sobrenom de Joan Cardona, ?Ninyín', és corejat per tot el públic, sonant com una cacofonia que Gerard defineix de ?marciana'.

22.59h
Comencen els bisos d'una manera molt suau amb una al·legòrica "Lletania". Sembla que la banda ha quedat una mica entristida i desmotivada arran de la marxa de Ninyín.

23.04h
"Bloquejats".

23.09h
Gerard diu que "abans era un lloc on hi havia de tot, i ara hi ha una discoteca". La banda recupera forces i l'electricitat torna a manar a l'escenari amb un dels clàssics de la banda: "L'Estació de França".

Sopa de Cabra a Razzmatazz el 2001 Foto: Xavier Mercadé

23.14h
Se salten el guió amb una impressionant "Ninyin's Mine". Ell ja no hi és, però el seu esperit encara és present sobre l'escenari.

23.18h
Sona un altre himne: "Podré tornar enrera".
Havien anunciat que seria la darrera cançó que interpretarien. Els encenedors i les bengales tornen a fer la seva aparició i alguna llàgrima furtiva apareix als ulls de molts fans.

23.23h
El crit és unànim i continuat: "No n'hi ha prou!". És clar que una nit tan especial encara havia de donar moltes més sorpreses.

23.25h
El grup està eufòric, Gerard Quintana ruixa les primeres files i Pep Bosch regala ampolles d'aigua al públic.

23.27h
"Cau el sol".

23.30h
Demanen disculpes per saltar-se el repertori que havien presentat a les televisions, però aquesta nit s'hi val tot. És la seva gran nit, la darrera i l'espremeran fins al darrer segon. "Mala sang".

23.36h
"Blujins-roc" és una veritable concessió als fans més antics de la banda, una cançó que no havien tocat en els seus concerts anteriors i que rescaten del record de *La roda*.

23.39h
"Diuen que ens separem perquè som diferents, millor això que no anar tots iguals com ho fan els militars" va ser gairebé l'única referència a la separació. "Per no dir res sona entre abraçades i llàgrimes. La banda està més ferma que mai, vivint l'instant irrepetible.

23.42h
És el moment de les presentacions: Jaume ?Pek' fa un curt i efectiu toc de guitarra, Josep Thió apunta un *riff* d'**AC/DC** que la banda intenta seguir, Francesc ?Cuco' es marca el baix de "Summer Nights" de la pel·lícula *Grease*, Eduard Font toca al piano un rag d'**Scott Joplin** i no hi falta una menció especial a Ninyín. Després de presentar els tècnics de so i de llums, tècnics de guitarres i de bateria, mànagers i la companyia discogràfica, Pep Bosch remata amb un contundent solo de bateria. Menció especial mereix la ?Mama Pato' Pere Boada, el seu *roadmanager*, que, com la resta del grup, acaba ben ruixat d'aigua.

23.54h
"Mai trobaràs" és el principi del fi. L'hora de les bruixes està a punt de marcar-se en el rellotges i la pell de gallina ens apareix a les carns de tots els que hem viscut la història de **Sopa de Cabra**. Diuen que els adéus són tristos, però el de **Sopa de Cabra** esdevé tota una festa en què Eduard Font acaba llançat a les primeres fileres del públic, l'alegria es mostra en les cares dels seus companys i un cert to de commoció es dibuixa en la cara dels fans.

23.58h
La banda s'acomiada del públic amb una reverència. Quinze anys d'història de **Sopa de Cabra** arriben a la seva fi. De fons sona el darrer tema de l'últim disc *Plou i fa sol*: "Quan es faci fosc".

00.00h
Es tanca el teló. Entre les primeres files es poden veure grups de fans plorant d'emoció, al mateix temps que als camerinos la banda es troba distesa. Pep Bosch aprofita per fer-se una dutxa mentre la resta es relaxen. Al pis superior s'organitza una festa on no hi falta ningú -**Els Pets**, **Gossos**, **Brams**, **Lax'n'Busto**, **Glaucs**, **Sr. Gonzàlez**, **Albert Pla**?-, però per al grup el públic és el primer, així que tota la banda surt al carrer per firmar els darrers autògrafs com a **Sopa de Cabra**.

Article original publicat al número 74 de la Revista Enderrock, el desembre de 2001.